

[Knud Kristensen.]

har begrænset Indkøb til ret betydelige Beløb. Udenrigsministeren ser godt, hvad der er det rigtige, men har ikke politisk Rygrad nok til at hævde denne Opfattelse over for sine øvrige Kolleger og tage Konsekvensen deraf. Han sidder og dækker over en Politik, baade indadtil og udadtil, som han efter sine Udtalelser er bestemt Modstander af — han er en Champagne-etikette paa en Flaske Kloakvand.

Og det er jo ikke blot inden for det socialdemokratiske Parti, man er enig med Handelsministeren — ogsaa den radikale Presse er enig med Handelsministeren og i Modsætning til Udenrigsministeren. Jeg staar her med et Blad, „Holbæk Amts Venstreblad“, saa vidt jeg ved et af de førende inden for den radikale Presse. Det har en ledende Artikel i Spidsen af Bladet for Torsdag den 18. November, underskrevet R. S., formentlig det radikale Sekretariat. Artiklen er altsaa skrevet af en Mand, der er lønnet af det radikale Parti, og maa derfor antages at være Udtryk for den radikale Opfattelse ud over Landet. Artiklen gaar ind paa akkurat den samme Linie som Handelsministeren, idet den siger til Venstre: Hvad forlanger Venstre? Vil I have yderligere Eksport, saa maa I finde jer i større Arbejdsløshed. Vil I bebrejde Regeringen, at den ikke afskaffer Arbejdsløsheden, saa bebrejder I den i Virkeligheden, at vi har for stor Samhandel med Udlandet. Med andre Ord, Artiklen sætter Beskæftigelse i Modsætning til Handelsomsætningen med Udlandet, akkurat ligesom Handelsministeren gør. Jeg siger da til Udenrigsministeren, at han sidder her i Rigsdagen og i Regeringen og dækker over en Politik, som ikke er hans, og ude i Landet, i hans egen Partipresse, fremsættes der Oplysninger og føres der en Agitation over for Vælgerne, som er stik modsat den Opfattelse, han gør gældende her i Rigsdagen. Derfor siger jeg til Udenrigsministeren, om ikke det snart er paa Tide, at han i et saa vigtigt baade økonomisk og politisk Spørgsmaal begynder at tage Reb i Sejlene og siger, hvad det virkelig er, der skal ske, og ogsaa tager Konsekvensen deraf. Kan han ikke faa den Politik gennemført, som han mener er den rigtige, maa han tage Konsekvensen deraf. Er han uenig i den radikale Politik, som føres ude i Landet, og den oplysende Agitation, var det saa ikke paa Tide, at han tog Afstand derfra?

Og saa Beskyttelsespolitikken. Venstre

har ikke været Modstander af en vis Hjælp til dem, som var haardest ramt. Vi har ogsaa stillet Forslag om Hjælp her, idet vi har sagt, at det, som maa være Udgangspunktet, er, at hvis et Erhverv i en vanskelig Tid kommer ud for særlig ugunstige Vilkaar, men der er Udsigt til, at det inden for en overskuelig Fremtid igen kan blive et nyttigt og godt Erhverv for vort Samfund, da er det rimeligt og naturligt, at det øvrige Samfund træder til for at hjælpe det over denne vanskelige Overgangstid. Det var der Mening i beskyttelsesmæssigt set. Men det, man gør fra Regeringens Side og fra de højprotektionistiske Kredses Side, som Regeringen jo er Tilhænger af — maaske ikke i Teori, men i Praksis —, er dette, at bestemte Erhverv, uanset om de er vanskeligt stillede eller ej, uanset om de er i Krise eller ej, skal have en himmelhøj Beskyttelse, og de andre, selv om de er aldrig saa daarligt stillede, skal betale dertil. Det er jo faktisk den Politik, der føres. Det er det, den gaar ud paa, og det er Resultatet deraf. Det er den, vi er Modstandere af, men ikke af, at man i en kritisk Situation træder hjælpende til over for et Erhverv, som er særlig haardt ramt. Vi gaar ud fra den Grundtanke, at det er de bedst stillede, som i en saadan Situation maa hjælpe de ringest stillede. Regeringen synes at gaa ud fra, at det er de ringest stillede, der skal hjælpe de bedst stillede — i hvert Fald er det det, der er blevet Resultatet af dens Politik.

Se, disse Anskuelser, som jeg her har gjort gældende om de Tanker, som er nedlagt i vort Forslag, er selvfølgelig ikke noget Ultimatum. Vi er villige til at forhandle derom, men Betingelsen er, at det, der kommer ud deraf, maa føre i Retning af det Maal, som her er sat, og som er det, der tjener dansk Erhvervsliv i den kommende Tid. Om man saa skal tage et større eller et mindre Skridt, kan være et praktisk Spørgsmaal. Vi er villige til at forhandle derom, men vi er ikke villige til at forhandle om en Fortsættelse af den ødelæggende Politik, som vi nu i Aarevis har ført med Regeringen som Leder.

Nu fører Regeringen og dens Partier et Forsvar for den Politik, som de har ført, og det er jo ikke saa sært. De siger, at den var nødvendig for at kunne holde en stabil Krone. Som jeg allerede har sagt, er Resultatet blevet det stik modsatte; vi ved ikke, hvor Kronens Værdi er, vi ved blot, at det er ikke den, den noteres til. Vi har en højere Rente end de Lande, som ikke fører en Beskyttelsespolitik over for Valutaen